

ГРАЖДАНСТВО

Гражданството на лицата е един от задължителните признаци за включване в програмата на преброяването на всички страни, съгласно съвместните Препоръки на Евростат и Икономическата комисия за Европа към ООН. За разлика от много други страни, в които относителният дял на постоянно живеещите чужди граждани е сравнително висок, в България по данни от преброяването към 1.03.2001 г. се установява, че 99.5% от населението притежава само българско гражданство. От възможностите за притежаване на двойно гражданство са се възползвали близо 11 хил. души, или 0.1%. Този малък брой може да се обясни с вероятността по-голямата част от българските граждани, които притежават двойно гражданство, да живеят в страната, чието гражданство притежават. Към 1.03.2001 г. в България живеят постоянно над 27 хил. души, или 0.4%, притежаващи чуждо гражданство. Преобладаващата част от тях (60.6%) са на възраст между 20 и 49 години, а 88.5% са се установили да живеят в градовете. Граждани на кои държави са тези лица, ще стане известно след окончателната обработка на данните от преброяването.

ИНВАЛИДНОСТ НА НАСЕЛЕНИЕТО

За втори път след 1992 г. в програмата на преброяването е включен въпрос, чрез който се установяват броят и съставът на инвалидите в нашата страна към момента на преброяването.

Подобен въпрос е фигурирал в програмите на преброяванията, проведени до 1934 г. включително. При преброяването през 1900 г., с което е ознаменувано началото на XX век, въпросът се е отнасял за лицата с "немощи", към които са били отнесени слепите, глухонемите и лудите. Техният брой в началото на столетието е бил 2803, от които 1500 мъже и 1303 жени. Най-голям е бил дялът на слепите - 1211, следван от лудите (1026) и глухонемите (566).

При следващите преброявания обект на наблюдение са лицата с физически и душевни недостатъци, към които са причислени слепите, глухонемите, слепите глухонемци и душевноболните. През 1910 г. броят на лицата с физически и душевни недостатъци е 16 хил., от които преобладаващата част (7.7 хил., или 47.6%) са душевноболни лица. Приблизително същият брой е установен 10 години по-късно - 16450 души. През 1926 г. лицата с недостатъци се увеличават и достигат почти 20 хил., а осем години по-късно техният брой е 20939 души. Неизменно през тези години най-висок е относителният дял на душевноболните лица.

Съгласно методологията на последното преброяване, проведено към 1.03.2001 г., инвалиди са лицата, които са освидетелствани от ТЕЛК (Трудово-експертна лекарска комисия) или НЕЛК (Национална експертна лекарска комисия), за което имат документ за определена група инвалидност или документ за процент на загубена работоспособност. Общият брой на инвалидите сред населението е 266 хил., или